

EG STRÍÐDIST TIL TAÐ ER FRIÐUR

– Á fyrsta fundinum við Anniku Olsen, borgarstjóra, segði eg, at eg gevist ikki at gera vart við trupulleikan við larmi frá skipum og at finna loysnir, fyrr enn tað er friður. Eg eri treisk, og eg ætli at halda orð, sigur 29 ára gamla forkvinnan í Heimfriði, Trina Eysturoy

FRANTS JENSEN

Við jøvnum millumbilum ger Heimafríður vart við mál, har skip larma og ikki geva fólki frið í teirra egna bústaði. Høvuðspersónurin aftanfyrir er unga havnarkvinnan, sum nú býr í Signabø, Trina Eysturoy. – Eg eri sera treisk. Og eg ætli at halda á, til málið er loyst. Tá ið vit stovnaðu felagið fyri hálvum øðrum ári síðani, segði eg, at eg fór ikki inn í málið, um tað ikki kundi loysast innan trý ár. Eg havi vón um, at nakað kann henda, áðrenn trý ár eru farin, sigur Trina Eysturoy.

Mótgongd gevur meira orku

Forkvinnan í Heimafríði hevur verið upp ímóti landsstýrissfólki, borgarstjórum í flestu av størstu kommununum í landinum eins og reiðarum og øðrum, ið varða av stóru skipunum, sum liggja ella umskipa við føroyska kajakantin.

Men hóast tað er ein tung og partvís ógreið skipan, sum tey stríðast ímóti, so heldur tað henni ikki aftur.

– Hetta er eitt tabuevni, og tá ið tú tosar 'ímóti vinnuni', sum nøkur siga, at vit gera, sjálvst um vit ikki gera tað, so fært tú nakrar avbjóðingar í samfelagnum. Eg havi tikið henda leiklutin upp á meg. Eg rópi upp, meðan hini í nevndini halda seg

meira í bakgrundini, tí tey vilja ikki traðka so nógv fram, sigur Trina Eysturoy.

Hon er tó ikki bangin at standa í fremstu røð, hóast hon fær nógv ár breiðslur móti sær.

– Mótgongd gevur meira orku at halda á, sigur Trina Eysturoy.

Heimafríður fer við allari frítíðini

Trina Eysturoy hevur útbúgvinn innan entreprenør og innovatió fakini. Til dagligt arbeiðir hon í handlinum Siri í Havn, sum mamma hennara eigur.

Trina Eysturoy hevur verið virkin í flogbóliti, og hon hevur millum annað verið við til at vunnið greipuna til Fleyr. Hon er eisini við í einum bindiklubba á Signabø, men nú fer stórt sæð øll frítíðin til arbeiði í Heimafríði.

– Eg havi ein fantastiskan sjeik. Um tað ikki var fyri hann, so kundi eg ikki nýtt so nógv tíð til arbeiði í Heimafríði. Alt okkara arbeiði í Heimafríði er sjálvboðið, sigur hon.

Blandibil standandi inni í sovikamarinum

Herfyri vann Heimafríður ein sigur, tá ið borgarstjórin í Vestmanna, Pauli Trond Petersen, eftir lítið og einki at hava sovið vegna larm av einum russiskum skipi, sum lá á Vestmanna, gjørdi skjótt av og sendi skipið úr kommununi og noktaði tí at koma aftur á Vestmanna.

Borgarstjórin segði við Kringvarpið:

– Eg havi sovið triggjar tímar

At hoyra hetta dunið og óljóðið allatíðina kann samanberast við, at kroppurin er mörbenkaður. Bara onkur nertur við kroppin, fært tú ilt. Hetta er tað, vit liva í næstan hvønn dag

í tvær nætur. Man fær ikki sovið av óljóðinum. Tað var sum at hava ein blandibil standandi inni í sovikamarinum hjá sær, segði Pauli Trond Petersen.

Hetta má sigast at hava givið vind í seglini hjá Heimafríði.

– Tá ið borgarstjórin sjálvur upplivdi tað á egnan kropp, hvat larmurin ger við okkum, so kann tað bráðliga broyta nakað. Hetta er tað, vit uppliva hvønn dag. Tað, vit vanlig fólki siga, broytir ikki so nógv. Men tá ið ein, sum hevur vald og møguleika at gera nakað við tað, veruliga skilir, hvat óljóðið ger, so kann tað broyta nakað. Hansara orð viga nógv meira, tí hann kann taka eina avgerð. Tað gjørdi veruliga mun í hesum førinum, sigur Trina Eysturoy.

– Eg havi bjóðað bæði Anniku

Olsen og havnarmeistararum í Tórshavnar Havn at gista í okkara húsi í Signabø, so at tey kunnu uppliva óljóðið á egnan kropp. Men tey tóku ikki av. Um tað var Annika Olsen, sum búði í mínum bústaði, hevði eingin trupulleiki verið við óljóði, sigur Trina Eysturoy.

Frágreiðing á 300 síður

Sambært forkvinnuni er alt ov lítið hent viðvíkjandi larmandi skipum, hóast kommunurnar hava ligið inni við klagum í nógv ár.

– Tórshavnar kommuna hevur klagur liggjandi heilt aftur til 2001. Longu tá, gjørdi borgarar í Kollafirði vart við, at stóra havnaútbyggingin hjá Tórshavnar Havn í Kollafirði fór at hava við sær, at tað ikki fór at

vera liviligt fyri gangi. Kommunan hevur sanniliga havt møguleika at gera nakað við tað. Men sera lítið er hent, sigur Trina Eysturoy.

Hon vísir á, at í 2006 kom ein kunngerð, sum segði, at skip ikki kundu umskipa á reduni, men at tey máttu gera tað við kai. Tá ið hendan kunngerðin kom, varð eisini sagt, at ein avleiðing fór at vera, at tað fór at larma í økjum, har skipini fóru at liggja.

Í 2016 keyptu Trina og sjeikurin, Dennis, hús á Signabø. Hálvtt ár seinni byrjaði hon veruliga at merkja ávirkanina av larminum.

– Tá ið eg hevði búð her eina tíð, merkti eg veruliga møðina í kroppinum. Eg tosaði við onnur í bygdini um tað, og tá fann eg út av, at nógv onnur hava tað á